Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity

PRAKTIKUM Z FYZIKY PLAZMATU

Studium rozpadu plazmatu mikrovlnnou metodou

Zpracovali: Radek Horňák, Lukáš Vrána Naměřeno: 15. 3. 2022

1 Teorie

1.1 Difuze a rekombinace v plazmatu

Důležitou charakteristikou plazmatu jakožto ionizovaného plynu je koncentrace elektronů a iontů. Pokud přestaneme dodávat energii, plazma se začne rozpadat, což se projeví postupným poklesem koncentrace nabitých částic. Tento pokles je způsoben buď difúzí a následnou rekombinací na stěnách nebo objemovou rekombinací.

Rešením rovnice kontinuity pro koncentraci elektronů

$$\frac{\partial n}{\partial t} + \operatorname{div} \overrightarrow{\Phi} = 0 \tag{1}$$

za předpokladu, že máme výbojku válcového tvaru s délkou větší než poloměrem, dostáváme koncentraci elektronů v jedné dimenzi jako

$$n(x,t) = n_0(x) e^{\left(-\frac{Dt}{\Lambda^2}\right)} \tag{2}$$

kde n_0 je koncentrace elektronů v počátku $x=0,\,D$ je difúzní koeficient, t je čas a Λ je difuzní délka.

Radiální profil koncentrace je v tomto případě

$$n_0(x) = \text{konst. } J_0\left(\frac{x}{\Lambda}\right)$$
 (3)

kde J_0 je Besselova funkce prvního druhu. Difuzní délku lze vyjádřit jako

$$\Lambda \approx \frac{r_0}{2.405} \tag{4}$$

kde r_0 je poloměr výbojky a 2,405 je první kořen funkce J_0 .

Objemovou rekombinaci můžeme napsat jako časovou změnu koncentrace, tedy

$$\frac{\mathrm{d}n}{\mathrm{d}t} = -\alpha n^2 \tag{5}$$

kde α je koeficient rekombinace. Obecně platí, že rekombinační ztráty se více projevují při vysokém tlaku, difuzní ztráty naopak při nízkém tlaku. Difuzní ztráty jsou charakterizovány časovou závislostí

$$n(t) = n_0 e^{\left(-\frac{Dt}{\Lambda^2}\right)} \tag{6}$$

a tedy funkce $\ln n = f(t)$ je lineární, ze směrnice přímky lze určit D. V případě rekombinace platí

$$\frac{1}{n(t)} = \frac{1}{n_0} + \alpha t \tag{7}$$

a závislost 1/n = f(t) je lineární, ze směrnice určíme α . Pokud tímto způsobem určujeme jeden z koeficientů, tedy D nebo α , děláme to za předpokladu zanedbání druhého procesu. Nabízí se tedy vyjádřit n(t) se zahrnutím obou koeficientů pomocí zpřesněné rovnice

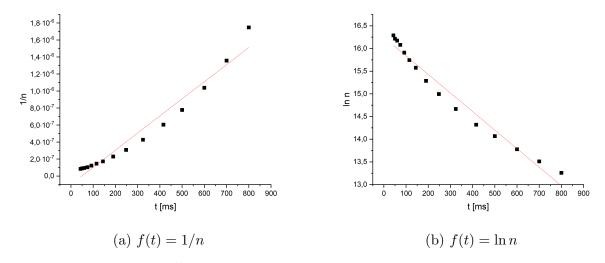
$$n(t) = \frac{1}{c e^{\frac{tD}{\Lambda^2}} - \frac{\alpha \Lambda^2}{D}}$$
 (8)

1.2 Rezonátorová metoda stanovení koncentrace elektronů

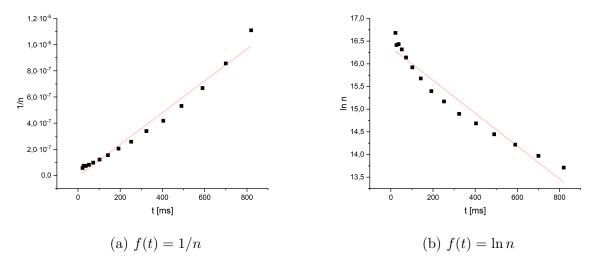
Pokud v rezonátoru zapálíme plazma, změní se jeho rezonanční frekvence ω i kvalita rezonátoru Q. Pro střední koncentraci elektronů n ve výbojce o průměru R' platí závislost na čase

$$\overrightarrow{n}(t) = \frac{0.271R^2 \Delta f(t) 8\pi^2 \epsilon_0 m f_0}{0.64R'^2 e^2}$$
(9)

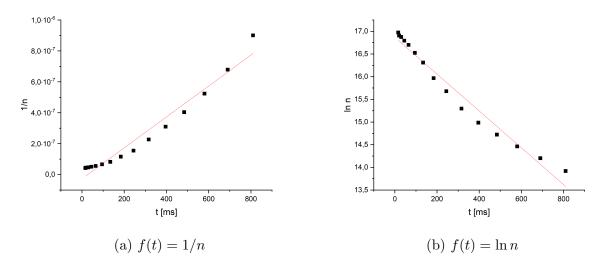
2 Měření a výsledky

Obrázek 1: Časová závislost koncentrace elektronů pro tlak 5 Pa.

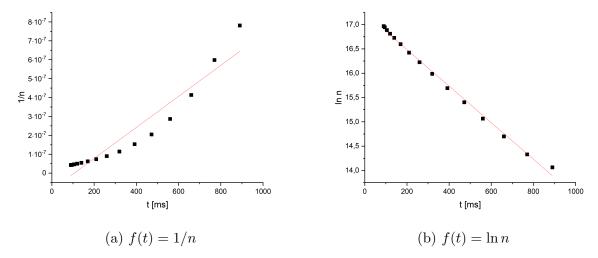

Obrázek 2: Časová závislost koncentrace elektronů pro tlak 10 Pa.

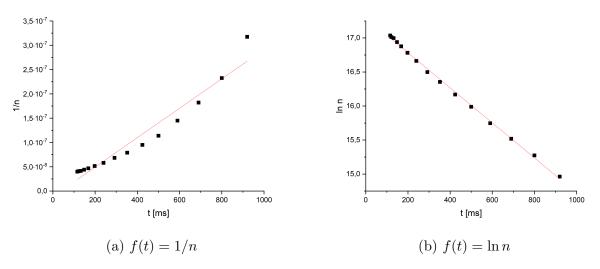

Obrázek 3: Časová závislost koncentrace elektronů pro tlak 20 Pa.

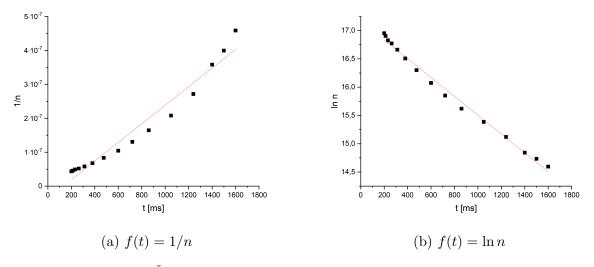
3 Závěr

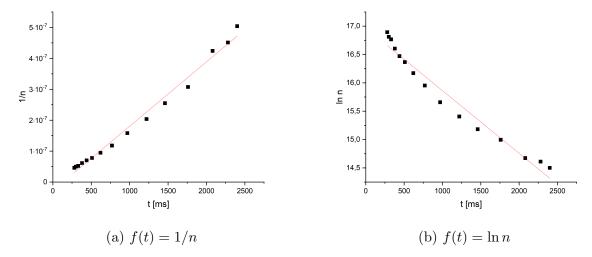
Obrázek 4: Časová závislost koncentrace elektronů pro tlak 50 Pa.

Obrázek 5: Časová závislost koncentrace elektronů pro tlak 100 Pa.

Obrázek 6: Časová závislost koncentrace elektronů pro tlak 200 Pa.

Obrázek 7: Časová závislost koncentrace elektronů pro tlak $450\,\mathrm{Pa}.$